

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

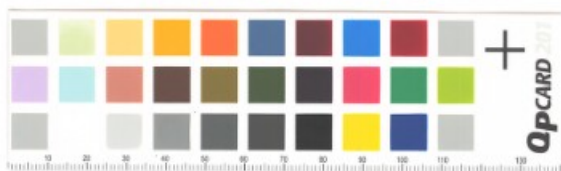
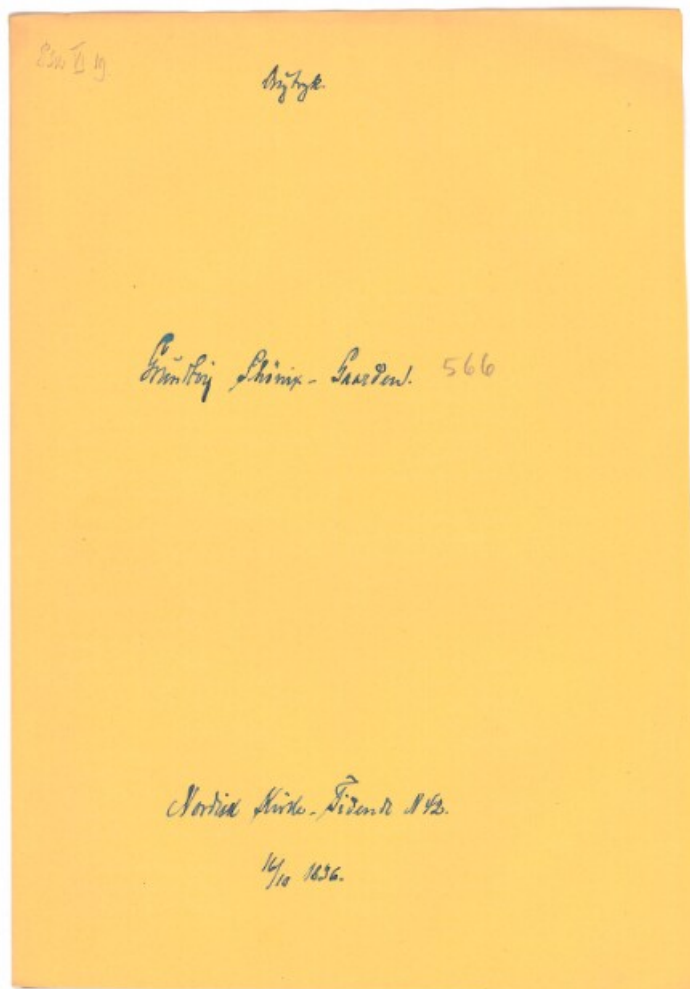
Titel: Phønix-Gaarden

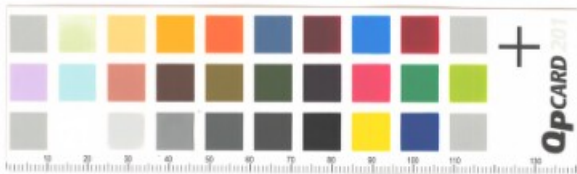
Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Phønix-Gaarden", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 657. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1836_566-txt-shoot-idm108/facsimile.pdf (tilgået 13. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)







Da maa da flyder krat den Starke,
 Flyder sig med Vinge-Slag,
 Viser frem loert Kirube-Mærke,
 Paa sit Bryll og paa sin Bog,
 Som, med alle Regnu-Farver,
 Efter Jader sin kan øvre!

Ei saa stor er Struuds at finde,
 Og saa paa er ingen Paa,
 Straale-Strandse trindt sig vinde
 Om hans Dine himmelklo,
 Fødder hans som Guld man gløde,
 Klæerne er purpurøde!

Fugle-Dæret krat emringer,
 Flyder dem med Gammens-Raad,
 Mens han sig til Hjemmet svinger,
 Over Solens Strøm og Stad,
 Flyder glad, som loerd Døden,
 Med sin Højsang Morgen-Røden!

Saa den store Phoenix-Sage
 Føddes som et vinger Død,
 Glemmerstol de gamle Dage,
 Og til Helvede nedfeer,
 Staar dog kelig for de Unge
 Op igjen paa Skjalde-Lunge!

Kent er Sagnet at forklare,
 For hver Fugl i Dime-Sted,
 Vil det vilde adbare
 Kanden's store Levetid-Led,
 Som, treds Nellen-Tidens Flamme,
 Høst og høst er dog den Samme!

Saga og det har at melde:
 Lange Old-Tids Højsang laa,
 Og skal lese Mytter gløde,
 Kanden sank i Størets Grav,
 Start i Hjertes-Tidens Vær
 Spor af Hand dog Vlet fluer!

End et Død fra Soga falter,
 Om en Lille søtt i Len,
 Som i dunkle Midde-Alder
 Gjaldr for Kanden's øgte Son,
 Skendte han i Vøgorne-Dammen
 Vignedt sit sun Skjalde-Stammen.

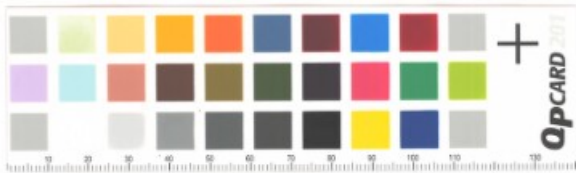
Det, det Vedste er tilbage,
 Over vi lange ventet paa!
 Komme nu de klare Dage,
 Da vor Sjæl skal Kanden ferhaa,
 Da med Vilstab vi skal fatte
 Kanden's Sprog og Vildts-Satte?

Jo, de kunne, og paa Jorden
 Finded knop der negen Vlet,
 Visere end over Nøden
 Paa den Fugl af Phoenix-Vet,
 Paa den Sjæl, som efterhaanden
 Gøtter og forklarer Kanden!

Han, der seer saa som Fuglen,
 Han, der vogter Gynge-Vet,
 Han, der maaler Verdens-Fuglen,
 Han, der loer Væbset grave,
 Han, det Gjalder-Hørnet roder,
 Han og gøtter alle Gøder!

Det er han paa Himmel-Vjerget,
 Det er Heimdal Rimer-Son,
 Som med „Dove“, Gudsjem-Været,
 Vover til en Helt i Len,
 Væffer, under Gladhjem's Hare
 Valkalds grude Kampe-Sæer!

Jadere til Vilstab-Datten
 Hændes ledt i Eker-Leed,
 Men i Nord om Vøder-Vitten
 Skjalde vidte ret Væfed;
 Thi som Danfle Hjertes røde
 Gyltre ni han vel maan føde!



Effekt spær da fast i Lunden
 Studi-Gaardens Sags-Stad,
 Paa det Maal, der end i Lunden
 Eigner det forladne God,
 Naar i Bygter saldt og Rige
 Det sig snævr om Jorde-Rige!

Studi-Gaarden nu indvies
 Paa de Danske Lunge-Maal,
 Heer ad Papistories,
 Gier paa Romers-Spræget Maal,
 Gier det Maat, at Romers-Retten
 Mæe er for Dind-Atten!

Ug er saft Varsarsen faldet,
 Det sig ter ved Dred-Sund:
 Nordens Vand er ei foraldet,
 Men fornyet saet i Land,
 Ved den Drif, som Hjertet forger:
 Moders-Maalets Vaga-Bager!

Ved det Bager Nordens Helte
 Jætted Kro og lørd Daad,
 Manden mellem Sund og Veste
 Læver Ved for Jætted Bræad,
 Skalder Alt haad Hjertet seer
 Det sin i Rio og Boger!

Derfor, trodd hver Mæro-Skyge,
 Namás Den og Natte-Navn,
 Teeds hver Brand-Hjil og Ulfse,
 Sun har samt var Jætted-Stavn,
 Jætted, saet af Hjerte-Flammen,
 Skyder det Bogorme-Dammen!

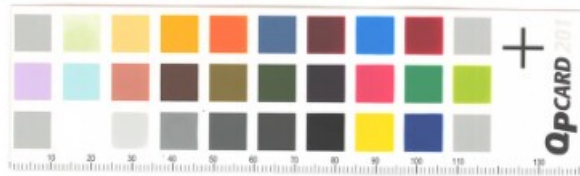
Synges skal det vidt paa Jorden:
 Under Fredrik Eiegd
 Hænis bleo gjenfødt i Norden,
 Vand ser Bane sin sig Bed,
 Derfor i den Danske Viden
 Skolen dæddes „Hænis-Gaarden“

N. F. S. Grundtvig.

Efterretning om Stænder-Forsamlingen i
 Viborg, forsaavidt dens Virksomhed
 rører Kirken og Skolen.

(Fortsat.)

Det tredje Indstillingspunkt fattedes heller ikke Commissionsforudsætning at være foruden, da Anordningens § 18 tydeligt foreser at hjemle Forældrenes Afgang til selo at give deres Børn den fornødne Skoleundervisning, naar de kunne og ville portage sig derne. Naar Paragraphen nævner en Student eller seminæristisk oplært Skolelærer, saa er det, fordi den til Børnenes Undervisning antagne Personens Etstilling da allerede godtgjor hans Duellighed, saa at vedkommende Ettebestyrelse vedentligvis ei behøver nogen særdeles Control, hvortmed den er opfordret til paa anden Maade at forviise sig en Excerens Duellighed, naar han ikke paa en saadan Maade, som foresæet, forud er prøvet. Dvad der i Indstillingen var tilføjet om den Prøve, Darnet skal afprøve ved de hæløarlige Examina, kunde maaskee og haave den Betænkning, at det der ved fattedes at være gjort Skolecommissionsens udtænging til Pligt, at lade de Børn, der nyde privat Undervisning, møde ved disse Examina. Dertil er den vistnok berettiget, og i de fleste Tilfælde, hvor Hølf af Landalmen ville give deres Børn Undervisning hjemme i Huset, tænde det og være aldeles hensigtsmæssigt, at gjore Prøve af denne Ret; men i adskillige Forhold vilde det dog neppe være passende at gjore denne Forordning, da man paa anden Maade kunde haave sat Vished om, at Forældrene ikke forsomme deres Børns Undervisning, ligesom endog den Maade, hvorpaa Undervisningen i Almindelighed gjædes i de mere dannede Familier, let kunde medføre, at Børnene, naagtet de haavde nydt en omhyggelig og hensigtsmæssig Undervisning, dog ikke kunde gjore Rede for det, som i Almindelighed i Almindelighed er bidragt Børn af



Eftert spær da sødt i Lunden
 Studi-Gaardens Sags-Stad,
 Paa det Maal, der end i Lunden
 ligger det forladne Hov,
 Naar i Bygter faldt og Hige
 Det sig hører om Jorde-Nige!

Studi-Gaarden nu indvies
 Paa de Danske Lunge-Maal,
 Hjer ad Papistories,
 Gier paa Romer-Spræget Maal,
 Gier det Maal, at Romer-Netten
 Hver er for Dind-Netten!

Og er sødt Værstæken faldet,
 Det sig hører ved Dre-Sund:
 Nordens Vand er ei foraldet,
 Men fornyet sødt i Land,
 Ved den Drif, som Hjerter forger:
 Moders-Maalets Vrage-Væger!

Ved det Væger Nordens Heste
 Jætted Kro og lørd Daad,
 Naanden mellem Sund og Veste
 Læver Ved for Hjerter Væad,
 Skalder Alt hvad Hjerter søger
 Det sig i Kro og Væger!

Derfor, trodd hver Mær-Skygge,
 Namás Den og Natte-Navn,
 Teald hver Brand-Hjæl og Ulfke,
 Sunn har samt var Jæde-Stavn,
 Jæglen, sødt af Hjerter-Flammen,
 Elsker det Vægerme-Dammen!

Synges skal det vidt paa Jorden:
 Under Fredrik Eiegd
 Hænsir bleo gjenfødt i Norden,
 Vand ser Bane sin sig Bed,
 Derfor i den Danske Væden
 Skolen dæddes „Hænsir-Gaarden“

N. F. S. Grundtvig.

Efterretning om Stænder-Forsamlingen i
 Viborg, forsaavidt dens Virksomhed
 rører Kirken og Skolen.

(Fortsat.)

Det tredje Indstillingspunkt søted heller
 ikke Commissionens at være forandret, da An-
 ordningens 5 18 tydeligt søned at hjemle Forals-
 drene Afgang til selo at gieve deres Værn den
 fornødne Skoleundervisning, naar de kunne og
 ville portage sig denne. Naar Paragraphen næn-
 ner en Student eller seminaristisk oplært Skole-
 lærer, saa er det, serdi den til Værnens Un-
 dervisning antagne Personer Stilling da allerede
 godtgjor hans Duellighed, saa at vedkommende
 Stelskabsyrelse vedentligvis ei behøver nogen sær-
 deles Control, hvortmed den er opfordret til paa
 anden Maade at forviise sig en Excerens Dues-
 lighed, naar han ikke paa en saadan Maade,
 som foreskrevet, sernd er prøvet. Dvad der i
 Indstillingen var tilføjet om den Prøve, Darnet
 skal afprøve ved de helseartlige Examina, kunde
 maaskee og have den Betænkighed, at det der-
 ved søted at være gjort Skolecommissionens ideo-
 tinger til Pligt, at lade de Værn, der nyde pri-
 vat Undervisning, møde ved disse Examina.
 Dertil er den visnok berettiget, og i de fleste
 Tilfælde, hvor Hølf af Landalmen ville gieve
 deres Værn Undervisning hjemme i Huset, tænde
 det og være aldeles hensigtsmæssigt, at gieve Værg
 af denne Art; men i adskillige Hævehold vilde det
 dog neppe være passende at gieve denne For-
 dring, da man paa anden Maade kunde have
 sult Vished om, at Hovaldrene ikke forsomme
 deres Værn Undervisning, ligesom endog den
 Maade, hvorpaa Undervisningen i Almindelig-
 hed gies i de mere dannede Familier, ser sun-
 de meeskee, at Værnene, søgtet de hadde nydt
 en omhyggelig og hensigtsmæssig Undervisning,
 dog ikke kunde gieve Rede for det, som i Al-
 mindelighed i Almindelighed er bidragt Værn af

